

ŠOFERÁK

10. inscenácia Sološnických divadelných ochotníkov

Prvá skúška: 15.3.2024

Premiéra: 19.6.2024

1. repríza: 22.6. na 6. ročníku Festivalu na 4 sudoch
2. repríza: 13.10. v Lozorne
3. repríza: 4.11. v Sološnici
4. repríza: 19.11. v Kuchyni
5. repríza: 5.2. v Trnave
6. repríza: 2.3. v Dolanoch
7. repríza: 28.3. v Rohožníku

ÚČINKUJÚ:

Jožka – Adrian Kovár

Milka – Janka Báchorová

Julka – Zara Danielová

Matúš – Oliver Kovár

Matej – Samuel Kovár

Rudy – Peťo Terál

Vierka – Veronika Kovárová

Janek – Ad'o Rafael

Anička – Sára Hirthová

Stanko – Adam Sojka

Janka – Lívia Kovárová

Janka – Tereza Kaňková

Gitka – Erika Hubeková

Ludva šenkér – Peťo Ralbovský

Dušan – Tobi Špergl

Danka – Eveline Chvílová

Tonka – Marta Bordáková

Blažej – Ján Želipský

Olinka – Marta Mikušová

Štefka – Milka Špotáková

Alfonz Markovič – Dominik Ralbovský

Palo policajt – Šimon Hubek

Sveťo (Svetozár) – Ľuboš Kordoš

Miloš (Miloslav) – Stano Timčo

Eva – Júlia Jánošíková

Šepkárka: Petronella Pohanková

Námet: Petra, Sára, Adrián

Scenár: Adrián Kovár

Réžia: Sára Zetocha Čermáková

Scénografia: Magdaléna Teleky

Herecká spolupráca: Dominik

Teleky

Hudba: Martin Konvička

Technika: Maroš Mandelík

ŠOFERÁK

10. inscenácia Sološnických divadelných ochotníkov

O nás:

Sme skupina skoro 40 ľudí rôznych vekových kategórií a vytvorili sme už 10 autorských inscenácií. Pracujeme s informáciami, ktoré nachádzame v miestnych kronikách a prinášame tak na javisko častokrát zabudnuté príbehy, ktoré sú dôležité pre našu históriu. Náš kolektív je rôznorodý a to je na ňom skvelé. Netvorí ho iba herci, ale vyprofilovali sa aj scenáristi či technici. Okrem tvorby inscenácií pripravujeme už 6. ročník kultúrno – rodinného Festivalu na 4 sudoch, ktorý prináša do Sološnice súčasné umenie a workshopy.

O inscenácii:

Väčšina našich inscenácií vychádzala z miestnej obecnej kroniky, v ktorej sme našli zaujímavú udalosť, situáciu alebo osobnosť a na základe toho sme napísali autorský scenár (napr. o Sološnických emigrantoch, o priebehu 2. svetovej vojny v dedine a iné.). Tentokrát sme sa ale rozhodli preštudovať inú kroniku – kroniku Socialistického zväzu žien, ktorá mapuje 20 ročné fungovanie tejto organizácie.

Vo väčšine našich inscenácií doteraz mali hlavnú rolu muži – vojaci, starostovia, súdruhovia, emigranti atď. Vďaka objaveniu novej kroniky sme však zistili, aký intenzívny bol v Sološnici „ženský odboj“.

A to najmä od roku 1973, keď sa jej predsedníčkou stala Margaréta Vicenová.

Vďaka jej angažovanosti a emancipovanosti si napríklad viac ako 40 žien v Sološnici spravilo v roku 1974 vodičský preukaz. Ich život bol zrazu oveľa nezávislejší a jednoduchší. Vybojovali si tiež školskú družinu, ktorá výrazne uľahčila život pracujúcim mamám. Vďaka kronike vieme, že ani jeden z týchto výdobytkov nebol jednoduchý. Nebol prijatý s nadšením a museli vydržať, bojovať a presvedčať všetkých „mocných“ mužov, aby dosiahli svoje. Našťastie ich odhodlanie bolo silné a presvedčenie pevné. Okrem boja za rovnoprávnosť a zvýšenie kvality ich života sa venovali aj intelektuálnemu rozvoju. Pravidelne sa stretávali v čitateľskom klube, tvorili, chodili spoločne do divadiel, organizovali debaty a prednášky o výchove ale aj o postavení žien v spoločnosti či o antikoncepcii.

Nás tieto okolnosti veľmi zaujali a vytvorili sme z tých najzaujímavejších novú inscenáciu. Zároveň sme sa rozhodli nedržať sa striktne doby a okolností, pretože to v tejto téme nehrá rolu. V scénografii si dovoľujeme použiť prvky zo súčasnosti, využívame napríklad kávovar či roll-upy, aby sme ukázali, že všetko to, čo sa odohralo a rozprávalo pred 50. rokmi, by sa kludne mohlo diať aj v dnešných kanceláriách a domácnostiach.

Z kroniky SZŽ vyberáme:

„...zámerom celej činnosti SZŽ je čo najviac využiť nebývalé možnosti rozvoja a seberealizácie ženy v našej spoločnosti na jednej strane a vyburcovať a organizačne podchytiť záujem ženy – matky o svoj ďalší duševný a telesný rozvoj na strane druhej.“

„Členky kritizujú stav predaja mäsových výrobkov. Žiadali zaviesť predaj múčnych výrobkov a mäsových polotovarov.“

„Podali návrh na zriadenie školskej družiny, ktorá by aspoň z časti odbremenila zamestnané matky.“

„Pod tlakom praktických a naliehavých potrieb, zorganizovali sme pre naše členky vodičský kurz. Začal 11.9. 1974

Akcia bola veľmi náročná, vyžadovala veľa disciplíny, sebazaprenia a predsa ju všetky ženy úspešne zvládli. Vedomosti našich žien boli vysoko hodnotené.“

„Spočiatku boli podaktorí muži proti tomu, že sa im ženy pozabíjajú“

Pani Margaréta Vícenová pre nás nahrala aj odkaz, ktorý odznie v našej inscenácii:

"Od mojich členiek som sa naučila, že nikdy nesmieme zabúdať na dôležitú hodnotu, akou sú dobré medzilidské vzťahy, ktoré dávajú životu cenu. Že mnohé skutky sa nám zdajú byť nemožné, až kým ich neurobíme. Že treba sa radovať aj z maličkostí a neodsudzovať, ale rešpektovať ľudí s inými názormi, **ktoré vedú k spolupatričnosti**. Že človek je silný tým, že vstane a ide ďalej za svojim cieľom a nie že ranu znesie."

Milé Sološničanky, vždy som si veľmi vážila, že ste správne vnímali hodnoty života a svojimi nápadmi, skutkami ste mu dávali silu, za čo Vám patrí, nesmierna vďaka. Viem, že mnohé už nie su medzi nami, ale Vás, deti, rodiny, chcem poprosiť, aby ste boli na Vaše mamičky, babičky pyšní a aby spomienka na ich činnosť, Vám priniesla hrdosť."

Za finančnú podporu ĎAKUJEME:

U. fond
na podporu
umenia

BRATISLAVSKÝ KRAJ